

Vadászati tilalom a bűnözőkre

Földünkön vannak védők és védettek. A védők csak azokat veszik oltalmazó szárnyaik alá, akik szolgálatukban álltak, most állnak vagy későbbi szolgálatokat várnak el tőlük – persze illő jutalom ellenében. Néha nyilvánosan teszik, de legtöbbször a háttérből irányítják mentő akcióikat. Az alanti hír ritka, nyilvános mentőakcióról vagy talán burkolt zsarolásról szólhat.

A Fehér Ház változatlanul ragaszkodik a bebörtönzött volt ukrán kormányfő, Julija Timosenko szabadon bocsátásához – jelentette ki újságíróknak Kijevben John F. Tefft, az Egyesült Államok ukrajnai nagykövete. Az amerikai diplomata közölte, hogy „az Egyesült Államok a maga részéről mindent megtesz a közelgő ukrajnai parlamenti választások tisztaságának biztosításáért”. Thorbjorn Jagland, az Európa Tanács főtitkára kijevi látogatásán hétfőn a Timosenko-üggyel kapcsolatosan pedig kifejtette azon véleményét, hogy törölni kellene az ukrán büntető törvénykönyvnek azokat a cikkelyeit, amelyek szerint a politikai döntések büntetőjogi felelősséget vonnak maguk után.

Ha egy kicsit körülnézünk a portánkon, bőven találunk példákat, a háttérből előnyúló védő kezek nyomaira. Még ma is körbe-körbe jár a “rozsadombi paktum” meséje. Persze ennek valóságára kíváncsi voltam. Egy alkalommal egy történelmi előadás után feltettem a kérdést Salamon Konrád Úrnak, vajon igaz e ez a mese. Kissé ingerülten válaszolta, hogy hamisítvány az egész. Addig nem hiszi el, amíg nem látja az eredeti szöveget. Addig két példányát látta, de a szöveg nem egyezik.

Még mindig furdalt a kíváncsiság., így megkérdeztem egy neves és tisztelt nemzeti érzelmű ügyvédet. Ezt a választ kaptam: “...ez tényleg nem valódi. Az történt, hogy az idők folyamán bizonyítható történetek alapján állította össze valaki – utólag.” Ez teljesen logikusnak látszik, elfogadtam.

A nemlétező paktum egyik pontja megtiltotta az emigráns politikusok hazatérését. Ezt nem volt nehéz betartani, mert már alig volt közülük életben valaki. Mások viszont szívesen hazajöttek volna.

Abban az időben mentek nyugdíjba azok az 56-osok, akik sikeres műszaki vagy gazdasági szakemberként mentek nyugdíjba. Szerény számítások szerint kb kettőezer (2000) boldogan jött volna haza segíteni – ingyen - a kapitalista rendszerre való átállást. Persze a kommunisták hallani sem akartak erőlt, mert szakembereik tanuk nélkül akarták szétloponi az országot. Tudtommal egy szakembert hoztak haza, Molnár János professzort, akit betettek a képviselő házba. No meg egy történelmi nevű “pénzügyi szakembert” a németek tanácsa ellenére.

A másik, nemlétező, de szigorúan betartott pont szerint a kommunista vezetőket nem volt szabad felelőségre vonni. Nemcsak az ávosok, vérbírák, besúgók és tartóik úszták meg szárazon, de azok a kormányon lévő vezető politikusok is jó körülmények között élnek – kiemelt nyugdíjjal, akiket Nürnbergben felakasztottak volna. Még a legvéresebb kezű “Péter Gábor” is ágyban, párnák között, luxus körülmények között lehelte ki nemtelen lelkét (ha még olyan is volt neki).

Sőt! Közülük néhányan magas pozícióba kerültek. A pufajkás, vaskoronás Horn, a III/III-asok, véresszájú párttitkárok (Medgyessy, Gyurcsány, a titkosszolgálatok főnökei stb) Nyugodtan mérget vehetünk arra is, hogy a két évtizedet késve “letartóztatott” Biszku is lenéző, gúnyos mosollyal söpri le magáról a bilincset. A másik hirhedt esetben a bíró az ügyész által gondosan előkészített vádat ezzel az “indoklással” dobta ki: “az akkor érvényben lévő törvények alapján a vádlott nem követett el bűnt.” Ezek szerint a háború utáni, népellenes bűnök miatt kivégzett személyek egy részét sürgősen fel kell támasztani, mert justis mord áldozatai voltak.

Mátsik elvtárs úr nyugodtan élvezheti kiemelt nyugdíját, bár lehet, a bíró úr felettes hatóságainak más lesz a véleményük. Nem lehetne ezt a bírót is villámgyorsan nyugdíjba küldeni?

Itt menjünk egy kicsit vissza a második bekezdésben említett amerikai diplomata nyilatkozatára: **“törölni kellene az ukrán büntető törvénykönyvnek azokat a cikkelyeit, amelyek szerint a politikai döntések büntetőjogi felelősséget vonnak maguk után.”** Tetszik már érteni? Még jó, hogy Nürnbergben még más volt a véleményük...

Így furcsány a “szocialista” milliárdos elvtárs is nyugodtam sátorozhat és “éhségstrájkolhat” a két számmal nagyobb hacukában, fektethet be a szigorúan törvényesen “szerzett” dollár milliókat a távolkeleti szigetvilágban. Igaz ugyan, hogy saját bevallása szerint “három évig nem csináltunk semmit”, “hazudtunk reggel, délben, este”, Az IMF-nek hamis adatokat adott és e csalással hatalmas kölcsönök felvételével nyomorba döntötte az országot. Az említett amerikai álláspont alapján ő is védett. Persze nem csak ő, hiszen 2006-os rendőri terrorért egyetlen magasabb vezetőt sem vontak felelőségre. Még a főrendőrt sem, aki a TV-nyilvánossága előtt hazudozott, szemrebbentés nélkül.... Talán azért nem, mert valakik nem akarták, hogy bemártsa furcsányt, aki az utasításokat adta?

Utóljára talán említsük meg “a sukorói lakost” is. A vak is láthatja, csalásra épült csere segítségével szerezte meg az értékes föld tulajdonjogát, sőt még a lakáscímét is hamisan állította. Őkelme, akinek nagyszerű, igen drága ügyvédei vannak, akik nem figyelmeztették a törvénysértésre. Vagy pedig egyenesen azok tanácsolták a romos, lakhatatlan ház megvételét, bejelentkezését?

Itt jött a bukfenc, amely alapján rendítette meg egyszerre a római és magyar jogot: “A törvény nem tudása nem mentesít....!”. Az ő esetében ez nem érvényes, mivel különleges, feltehetően védelem alatt álló lény. Talán egyike azoknak a jeles üzletembereknek, akik “megvásárolták Manhattánt, Romániát, Magyarországot és Lengyelországot...”

Tehát nyugodjunk meg, “rózsadombi paktum” nincs, csak úgy látszik messziről.